

i mindste Maade ubilligt. Jeg skal derfor stemme for Regjeringens Udkaft, men imod de Endringsforslag, der ere frenkommne.

Feddersen: Det er, maastee med en vis Føie, af en tidligere Taler bemærket, at det i Grunden vilde være en underlig Ting for Rigsdagen at beskæftige sig med en Sag, der først skal træde i Kraft i Aaret 1868; men det maa dog bemærkes, at da Sagen nu er forelagt Thinget fra den høitærede Ministers Side, saa er det, hvis jeg ikke feiler, en ret naturlig og lempelig Maade, at man, istedetfor at erklære sig imod Loven i dens Heelhed, søger at vinde en Udsættelse til et senere Tidspunkt. Naar man seer hen til det forholdsvis ikke meget lange Tidsrum, der er forløbet, siden Laanet blev tilstaaet, idet det fremgaaer af Lovudkastet, at det blev ydet vedkommende Menighed i Finantsaaret 1858—59, vil Thinget maastee være modtageligt for den Tanke, at det er en temmelig kort Frist, der nu stilles for vedkommende Menighed med Hensyn til Paabegyndelsen af Afbetalingen af Laanet. Det forekommer mig, at det vilde være noget haardt, om man nu pludselig og, saavidt jeg veed, uden at have forbedret Menigheden paa, at en Tilbagebetaling skulde finde Sted, vilde vedtage, at denne Tilbagebetaling allerede skulde paabegyndes omtrent 4 Maanedes fra nærværende Tidspunkt; det er aabenbart en temmelig kort Tid med Hensyn til et Laan, der er stiftet for ikke mange Aar tilbage, og som er ydet under saadanne Former, at man ikke let kunde tænke sig, at der pludselig, uden Forberedelse skulde være Spørgsmaal om en Tilbagebetaling, der ikke vilde være saa ganske lidet trykkende for vedkommende Menighed. Jeg tør maastee indsthyde en Bemærkning, som ikke tidligere er bleven fremført, nemlig at dette Beløb af 1000 Rd. for vedkommende, forholdsvis lille Menighed, vilde komme til at udgjøre mere, end Præste- og Klokkerpengene der udgjøre, og det vides fra andre Forhandlinger, at disse, med hvilke det omspurgte Afdrag paa Laanet maatte gaae parallelt, allerede ere anseete for at hvile temmelig trykkende saavel paa Kjøbenhavns Indvaanere i Almindelighed som paa denne Menighed i særdeleshed, der allerede er stillet under

temmelig ugunstige Vilkaar paa Grund af Omstændigheder, som den maastee selv for en Deel bærer Skylden for. Præstepengene ere for denne Deel af Byens Forstæder anslaaede til omtrent 700 Rd. om Aaret, og naar dette Beløb sammenlægges med det, der her er Spørgsmaal om at hve i Afdrag, og med Hensyn til hvilket der gjælder de samme Regler som for Præstepengene, saa vilde disse paa en vis Maade blive endog mere end fordobbede; dette Afdrag vil derfor komme til at hvile ligesaa tungt paa Beboerne og være af den samme ubehagelige Virkning som Præstepengene. Naar man altsaa tager Hensyn til, at denne Menighed paa Grund af forskjellige Forhold er stillet ganske overordentlig ugunstigt, og tillige til det korte Tidsrum, der ligger imellem nærværende Tidspunkt og det, hvor Afbetalingen af Laanet skal paabegyndes, troer jeg, at Villighed taler for, at man indrømmer denne Menighed den foreslaaede Udsættelse med Hensyn til Paabegyndelsen af Tilbagebetalingen. Det er ganske sandt, at der heri ligger Begrebet af en Gave, men dette har ogsaa ligget i den oprindelige Bestemmelse, og det kan vel derfor ikke være saa ganske urigtigt, at Rigsdagen udstrækker sin Velvillie og Bevaa-genhed imod den paagjældende Menighed saa vidt, at Tilbagebetalingen udsættes til et Tidspunkt, der ligger saa langt borte, at der derved gives en naturlig Forberedelse for den til at kunne paabegynde Afbetalingen af dette Laan. Af de Forhandlinger, der her ere førte, vil der vindes den Fordeel, at der foreligger en bestemt Udtalelse om, at dette Laan virkelig skal tilbagebetales.

J. A. Hansen: Det maa vistnok betroe paa en Feiltagelse, naar den ærede Rigsdagsmand for Odense Amts 5te Valgfreds (S. M. Petersen) har anført, at Loven ikke skulde træde i Kraft førend 1868, og at man altsaa ikke nu behøvede at behandle denne Sag; thi hvis Forslaget under Nr. 2 ikke vedtages, saa træder Loven i Kraft fra førstkommende 1ste April, og Menigheden skal da fra denne Dag at regne udrede det jaarlige Afdrag. Naar det er antydet, at man, hvis man vedtog Endringsforslagene, kunde befrygte, at det